

Спокійно Горинь котить хвилі (історична)

Галичина

Помірно
♩ = 95

Спо - кій - но Го - ринь ко - тить хви - лі, су - зір' - я
мир - но ме - рех - тить, смі - єть - ся мі - сяць і пла - чуть
зо - рі, лис - тя о - си - чи - ни трем тить. Ой Го - ринь, Го -
ринь, ти сум - но, сум - но ко - тиш хви - лі... Вер - нись до
ме - не, вер - нись, вер - нись, ко - ха - ний мій!

Спокійно Горинь котить хвилі,
Сузір'я мирно мерехтить,
Сміється місяць, і плачуть зорі,
Листя осичини тремтять.

Приспів:
Ой Горинь, Горинь,
Ти сумно, сумно котиш хвилі...
Вернись до мене,
Вернись, вернись, коханий мій!

Куди ідеш ти, мій коханий,
Чого шукаєш, милий мій?
Чи надокучив свій край для тебе,
Чи нема місця тут тобі?

Приспів.

За Горинь їду, моя кохана,
За Горинь йду, моє дівча!
Я йду, кохана, в крові втопити,
Втопити юність свою там.

Приспів.

Не плач, дівчино, що я загину
За Україну, рідний край!
Ти мстись за мене, бувай щаслива,
Прощай навіки, прощай!

Приспів.